

2005. – 486 с.

3. Стратегія посилення самостійної роботи студентів у контексті приєднання України до Болонського процесу: Матеріали Всеукраїнської науково-методичної конференції, 14-15 грудня 2004р. / Г.В.Стадник та ін. (ред.). – Х.: ХНАМГ, 2004. – 243 с.

4. Ковальова К.Ю. Вимоги до організації самостійної роботи студентів педагогічних університетів у контексті болонського процесу // Рідна школа. – 2005. – №1. – С. 3-5.

СІМ'Я – НАЙПЕРШИЙ І НАЙВАЖЛИВІШИЙ ЧИННИК У РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ

*Корнет С.О., Корнет А.В.
Полтава, Україна.*

«Виховання дітей – найважливіша галузь нашого життя. Наші діти – це майбутні громадяни нашої країни і громадяни світу. Вони творитимуть історію. Наші діти – це майбутні батьки і матері, вони теж будуть вихователями своїх дітей. Наші діти повинні вирости прекрасними громадянами, хорошими батьками і матерями. Але й це не все: наші діти – це наша старість. Правильне виховання – це наша щаслива старість, погане виховання – це наше майбутнє горе, це наші сльози, це наша провина перед іншими людьми, перед усією країною», – писав А.С.Макаренко в «Книзі для батьків» [2,с.239].

В.О.Сухомлинський першим у педагогіці 50-х років розпочав організацію педагогічного просвітництва батьків. Про це він пише в «Етюдах о коммунистическом воспитании». Навчання батьків здійснювалося диференційовано. Як вважав педагог, батьки мають вчитися стільки ж років у батьківській школі, скільки й діти. Загалом у педагогічній системі В. Сухомлинського утвердилася певна система родинно-шкільного виховання, за якою батьки повинні були стати активними помічниками вчителів. Цьому сприяло не лише навчання батьків, але й спільне проведення свят і традицій, різноманітної суспільно-корисної діяльності.

У «Батьківській педагогіці» вчений кардинально, по-новому осмислює взаємозв'язки родини і школи. Головним у цьому зв'язку виступає глибоке народне підґрунтя. Спираючись на народні бувальщини, легенди, оповіді, вчений розкриває кращі набутки етнічних засад виховання. За Сухомлинським, кожен народ продукує свою систему етнічних цінностей, яка найповніше відображає його ментальність. Ці цінності народ відтворює і розвиває через мову, літературу, мистецтво, фольклор, побут, а також через звичаї і традиції.

Морально не підготовлені до народження і виховання дітей батьки є великим нещастям для суспільства.

Молоді батьки повинні розуміти, що шлюб розпочинається з готовності до великої і відповідальної соціальної ролі – виховання дітей, успіх якої залежить передусім від духовного багатства, вірності коханню, взаємної поваги і спілкування, педагогічних знань і умінь. Вихованців навчають: моральне право на кохання має той, хто вміє відповідати за майбутнє – за своїх дітей. До речі, В. О. Сухомлинський з нових позицій підходить і до оцінки життєвої позиції, і ролі дитини в сім'ї. Діти в сім'ї – це не тільки слухняні виконавці волі батьків і старших, вони рівноправні члени сім'ї, активні учасники всіх сімейних справ, вони можуть чинити взаємний позитивний вплив на сім'ю, поведінку батьків і старших. Вони не повинні відчувати своєї нерівності, неповноцінності, приниженої гідності. Автор відстоює право дітей активно втручатись у сімейні справи. Цікаві приклади, наведені у «Батьківській педагогіці», переконують нас у тому, що під впливом думки дітей, їх вимог, ставлення батьків до деяких антисоціальних явищ – п'янства, крадіжок, обману, протекціонізму, нечесного способу життя та інших аморальних вчинків, – можна змінити або позбутися цих явищ.

Сучасна людина весь час кудись біжить та весь час хоче все більше й більше. Ми зараз живемо в епоху «consumers society» – епоху споживачів, а хіба не попереджував нас Сухомлинський, що саме радість споживання призводить до байдужості, егоїзму, черствості? Стає зрозумілим потреба у вихованні нового покоління, що змогло б жити у гармонії з природою, поважати її.

Література

1. Лазарев О.О. Сімейна педагогіка: Навчальний посібник / А. О. Лазарев - М.: Академія 2005. 314с.
2. Макаренко А.С. Книга для батьків: [Лекції про виховання дітей] / [Упоряд. і автор. вступить. стаття К.І. Беляев]. - М.: Просвещение, 1969.-359 с.
3. Сухомлинський В. А. Избранные произведения: В 3-х т. – К., 1980